

pagina 5

In het jaar 575 dreigden de barden van Ierland verbannen te worden omdat ze in hun satirische gedichten te kritisch waren over de koningen. Daarom reisde Sint Columba naar Druim Cetta om voor hen te pleiten. Tussen de bedrijven door probeerde hij ook vrede te smeden tussen twee kibbelende koninkrijken en een gegijzelde prins, ene Scandlan van Osgaire, vrij te pleiten. Een soort diplomaat dus, en door zijn grote status had hij succes. Uit dank schreef de blinde bard Dallan Forgall de (overigens volstrekt onleesbare) lofzang *Amra Coluim Chille*. Columba beloonde Dallan door hem zijn gezichtsvermogen terug te geven.